

Okrogla miza: kompetence informatikov (državna uprava RS)

dr. Marko Colnar, MIZŠ
Bernardin, 14.-16.4.2014

Širši kontekst

#1

- Slovenska državna uprava je **ndefinirana mešanica stroke in politike**.
- **Informatika v slovenski državni upravi nima mesta in vloge**, ki bi ju morala imeti.
- Informatika v naši državni upravi **pri reševanju sedanje krize ni bila uporabljena kot eno izmed sredstev** za reševanje krize.
- **Položaj informatikov** v kadrovskih hierarhijah po državno-upravnih organih ni visok. Eden od vzrokov je **primat funkcionarjev in uradnikov**, ki informatikov bistveno niso »spustili zraven«.
- **V proračunskih pogajanjih informatika ni prioriteta**; v glavnem »šefi« nanjo gledajo kot na strošek .
- Zadnje čase pa se (spet) odpira vprašanje: ali je **sedanja organiziranost informatike** v slovenski državni upravi primerna ?
- V državni upravi imamo **nekako štiri skupine** zaposlenih:
 1. tisti, ki delajo, „vlečejo“,
 2. tisti, ki nadzirajo (bodisi formalno ali neformalno - samoiniciativno),
 3. tisti, ki zavirajo, in
 4. „šefi“.

Širši kontekst

#2

- Informatiki so še vedno **deficitarni poklic**, doma in na tujem.
- IKT **sektor prispeva letno k BDP okrog 5%**, v povprečju v EU; ekstrem je Južna Koreja, kjer prispeva 15%.
- Po anketah zadovoljstva, **informatikom plača ni na prvem mestu**, temveč varnost zaposlitve, prijazno delovno okolje, lokacija službe,
- Poklic informatika je eden tistih, ki zahteva **stalna izobraževanja** (usposabljanja), tako tehnološka, kot vsebinska.

O informatikih

- **Informatiki**, glede na razvojno (optimizacija poslovanja, novi IS) in tudi servisno funkcijo (vsakodnevno neprekinjeno delovanje IKT), **po večini organov državne uprave RS, nimajo najbolj ustrezne vloge.**
- **Konkretne kompetence so nekako zagotovljene:** izpolnjevanje formalnih pogojev za zasedbo določenega DM in izvajanje konkretnih delovnih nalog (če vodijo projekt, ga morajo pripeljati skozi faze oz. do rezultatov, če zagotavljajo delovanje IKT, mora le-ta vsakodnevno delovati).
- **Dejansko je skoraj v vsakem organu premalo informatikov.** Zavedati se je potrebno, da praktično ni možnosti, da bi lahko bistveno povečali njihovo število, že zato ne, ker obstajajo formalne omejitve pri zaposlovanju v državni upravi, prav tako pa dobri informatiki (še vedno) dobijo (bolje plačane) službe drugod.
- Tako se praktično **na vsakem organu izvaja še »outsourcing«.** Vendar pa praksa kaže, **prihaja tudi do primerov, ko se ne (zna ?) naroča dobro.**
- **Omeniti velja še, da je potrebno ločiti med ekonomičnostjo pri tkim. notranjem razvoju lastnih informatikov in »outsourcingom«,** kajti praksa kaže, da lahko pretirano zanašanje na notranje kadre pripelje do izsiljevanja le-teh, v primerih ko so sami razvili določene aplikacije ali izvajajo npr. sistemsko podporo. To vsekakor ni cenejša ali učinkovitejša pot, ampak je verjetno bolje skleniti pogodbo z zunanjim izvajalcem, kjer se natančno opredeli postopek in vsebino naročila ter precej lažje ukrepa v primerih zlorab razvijalcev.

Pa še tole

- Že mnogo let se po naših državnih organih dogaja, da **»spremljajoče dejavnosti« narekujejo celotno delovanje nekega organa.**
- Primer: ne glede na to, da imamo *vodje projektov ali dejavnosti »finančna služba« dokaj avtonomno razporeja proračunska sredstva (ko so npr. plani proračuna, rebalansi).*
- *»Pravnik« pa, namesto da bi vodil postopek nekega javnega naročila, ki bi mu ga naročil vodja projekta, čaka, da mu vodja projekta »prinese v parafiranje izdelano naročilo«, ko pa pride do npr. revizije, pa vso odgovornost itak nosi vodja projekta.*
- Tudi splošna služba – glavna pisarna bi lahko s svojim pisarniškim poslovanjem bolje servisirala postopek javnega razpisa, če že nimamo npr. pravih e-JN (e-dražb).
- Skratka - narobe svet! Namesto, da bi vodje projektov narekovali delovanje organa in bi jim **»spremljajoče dejavnosti«** pomagale, **»jih čakajo«**, da bodi naredili napako na področju, za katerega so dejansko odgovorne same.